

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi [TUE] w związku z art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wydłużenie okresu sprawowania funkcji organu, który może nakładać kary dyscyplinarne na sędziów i jest uprawniony do ustalania danych dotyczących ich majątku – po zakończeniu konstytucyjnie ustanowionej kadencji tego organu, bez wyraźnie określonego końcowego terminu – stanowi samo w sobie lub w określonych warunkach naruszenie wymogu zagwarantowania przez państwa w Unii skutecznych środków prawnych niezależnej kontroli sądowej? Jeżeli takie wydłużenie okresu trwania uprawnień jest dopuszczalne, to pod jakimi warunkami?
- 2) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2016/679⁽¹⁾ [...] w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych („ogólne rozporządzenie o ochronie danych”) (zwanego dalej „ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych” lub „RODO”), należy interpretować w ten sposób, że działalność związana z ujawnieniem tajemnicy bankowej w celu weryfikacji stanu majątkowego sędziów, który jest następnie ujawniany publicznie, stanowi działalność pozostającą poza zakresem stosowania prawa Unii Europejskiej? Czy odpowiedź na to pytanie ulega zmianie, gdy ta działalność obejmuje również ujawnienie danych dotyczących członków rodziny sędziów, którzy to członkowie nie pełnią funkcji sędziego?
- 3) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi w ten sposób, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie – czy art. 4 pkt 7 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, określa cele lub sposoby przetwarzania danych osobowych, w związku z czym jest „administratorem” danych osobowych?
- 4) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie – czy art. 51 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, jest odpowiedzialny za monitorowanie stosowania tego rozporządzenia, w związku z czym ma status „organu nadzorczego” w odniesieniu do tych danych?
- 5) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie lub czwarte – czy art. 32 ust. 1 lit. b) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, odpowiednio art. 57 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy, który zezwala innemu organowi publicznemu na dostęp do danych dotyczących sald na rachunkach bankowych sędziów i członków ich rodzin, jest zobowiązany – w przypadku istnienia informacji wskazujących na wcześniejsze naruszenie bezpieczeństwa danych osobowych przez organ, któremu ma zostać udzielony dostęp – do zażądania informacji o podjętych środkach ochrony danych i do dokonania oceny adekwatności tych środków przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia dostępu?
- 6) Na wypadek udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi, że prawo Unii Europejskiej ma zastosowanie, a także niezależnie od odpowiedzi na pytanie trzecie lub czwarte – czy art. 79 ust. 1 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że gdy w prawie krajowym jednego z państw Unii przewidziano, że określone kategorie danych mogą zostać ujawnione wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia sądu, sąd udzielający tego zezwolenia jest zobowiązany z urzędu do zapewnienia ochrony podmiotów, których dane ujawnia, poprzez zobowiązanie organu publicznego żądającego dostępu do danych, co do którego wiadomo, że dopuścił się naruszenia bezpieczeństwa danych osobowych, do przekazania informacji o środkach podjętych na podstawie art. 33 ust. 3 lit. d) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, a także o skutecznym stosowaniu tych środków?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 30 maja 2023 r. – M.S.S. i in.**

(Sprawa C-338/23, Bravchev⁽¹⁾)

(2023/C 304/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Postępowanie karne przeciwko

M.S.S. i in.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodne z przepisami unijnymi i odpowiadającymi im przepisami bułgarskimi są:

Działania umocowanego obrońcy oskarżonego w postępowaniu karnym, który w trakcie toczącego się postępowania, jako przedstawiciel prawny spółki handlowej oskarżonego, przeprowadza transakcje (w obrocie cywilnoprawnym) mające na celu świadome stworzenie warunków do wyłączenia i „konfliktu interesów” między oskarżonym a sędzią w toczącym się postępowaniu karnym[?]

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej, sąd odsyłający zwraca się do TSUE o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy adwokat reprezentujący oskarżonego – który formalnie legitymizował swój udział jako przedstawiciel procesowy spółki handlowej należącej do oskarżonego w innych cywilnych, pozasądowych postępowaniach, które stały się podstawą do celowego i świadomego stworzenia sztucznych warunków do wyłączenia i konfliktu interesów między oskarżonym a sędzią w postępowaniu karnym, i w okresie, w którym postępowanie karne jest w toku – powinien nadal bronić oskarżonego we wspomnianym postępowaniu karnym[?]

2) W zakresie, w jakim ocena, czy istnieją rzeczywiste podstawy do wyłączenia należy do właściwości sądu krajowego, jak należy rozumieć określone w dyrektywie 2013/48/UE ⁽²⁾ prawo dostępu do adwokata w postępowaniu karnym, i czy jest ono bezwzględne i czy jest bezwarunkowo związane z osobą odrębnego obrońcy[?] W jaki sposób można rozwiązać sprzeczność między tym, że z jednej strony prawo dostępu do adwokata ustanowione w dyrektywie unijnej, znajdujące odzwierciedlenie w prawie krajowym, przyznaje oskarżonemu pełne uprawnienia do wyboru i umocowania obrońcy, a z drugiej strony tym, że obrońca ten podjął czynności, by pomóc oskarżonemu w stworzeniu sztucznych warunków do wyłączenia sędziego sprawozdawcy[?]

3) Jak należy interpretować i uregulować z jednej strony określone w art. 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2012/13/UE ⁽³⁾ prawo pozostałych 13 oskarżonych do informacji w postępowaniu karnym oraz prawo dostępu do materiałów sprawy w związku z przedstawionymi przez wspomnianego obrońcę wnioskami o wyłączenie i załączonymi do tego wniosku dokumentami[?] W jaki sposób te działania obrońcy mają być zrównoważone z prawem sędziego, jako obywatela Unii Europejskiej, do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego?

4) Gdy oskarżonemu, osobiście lub za pośrednictwem jego spółki handlowej, udaje się, poprzez celowe i aktywne działania, stworzyć sztuczne warunki dla konfliktu interesów, to czy należy faktycznie uznać je za „konflikt interesów”, a także że stanowią one ukryte dźwignie umożliwiające uniknięcie ścigania karnego[?]

5) Czy skierowanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie powyższych pytań stanowi podstawę do wystąpienia przez obrońcę wspomnianego oskarżonego o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu w krajowym sądzie odsyłającym, jeżeli niezwłocznie po stwierdzeniu działań obrońcy sędzia skierował sprawę do właściwych organów w państwie[?]

⁽¹⁾ Nazwa niniejszej sprawy jest fikcyjna. Nie pokrywa się on z rzeczywistym nazwiskiem żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. 2013, L 294, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. 2012, L 142, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 13 czerwca 2023 r. – SR, RB/ Lietuvos Respublika

(Sprawa C-374/23, Adoreikė ⁽¹⁾)

(2023/C 304/14)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas